



Det var när Matti Åhlund inventerade ett naturskyddsområde i Bohuslän som han plötsligt stod öga mot öga med en rosenmås. Foto: Stefan Hage

## Rosenmås på irrfärd

Ni minns kanske hur en tygeltärna hittades på Västkusten i en koloni tärnor och måsar? Nu har den historien fått en uppföljare. Under en stor del av året är Matti Åhlund ute i den bohusländska skärgården och inventerar. Det har lett till flera roliga upptäckter genom åren. Nu kan han lägga till en rosenmås (*Rhodostethia rosea*), 3k+, på listan.

– Jag håller på med ett projekt för att utvärdera fågelskyddsområden och hade kommit till Mörholmen som ligger väster om Nord-Koster, berättar Matti.

Plötsligt stod den bara där, en rosenmås.

– Det blev bara djup tystnad, säger Matti som dock fann sig snabbt och fick fram en kamera.

Nästföljande dag sågs den fint i kolonin, men man var i princip tvungen att ha egen båt för att kunna se den, även om Svante Söderholm såg den från Nord-Koster när ljust var bra.

Man får väl tillägga att just det här fågelskyddsområdet har förutsättningar att få fortsätta att vara det.

Spetsbergsgrißla, videsparv (blytung i Bohuslän) och gulkindad kricka är tre andra roliga upptäckter av Matti Åhlund. – ARONSSON

**Kommentar:** Det har setts 17 rosenmåsar fram till 2001, därefter inte en enda förrän i år. Då sågs först en vid Kråkudden och sedan denna på Mörholmen. Halland och Bohuslän dominerar som fyndlandskap, men det finns flera inlandsfynd också.



Matti Åhlund lyckades ta en kortare serie bilder av rosenmåsen på Mörholmen.



Bonden i Tulunda upptäckte tjockfoten när den följde efter traktorn. Foto: Christer Håkansson

## Tjockt med fötter

I förra numret av RR berättade vi om årets första fynd av tjockfot (*Buthinus oedicnemus*). Fler skulle följa.

Den 24 maj blev Nicklas Strömberg uppringd och fick frågan om hur vanlig tjockfot är på Mörlundasläppen.

– Det var en bonde som hade märkt att en konstig fågel följde efter traktorn när han harvade. Bonden hade därför hört av sig till en bekant som hade följt med i traktorn, berättar Nicklas.

Med fågelboken i högsta hugg hade de sedan kommit fram till att det var en tjockfot som lekte följa John med dem.

Larmet gick efter att det hade ordnats med parkering osv. Eftersom det var Kristi Himmelfärdstider och många skådare var på rull kom det massor av folk och tittade på den småländska tjockfoten vid Tulunda.

Årets tredje tjockfot var en lite mer udda obs. Joakim Wernersson åkte på nationaldagen ut med sin flickvän och några goda vänner för att tillbringa eftermiddagen med sol och bad på Vinga, Västergötland. Väl på plats ute på ön hörde Joakim en stor spov. Flickvännen och vännerna brydde sig inte nämnvärt, men Joakim kunde inte släppa tanken på spoven.

– Plötsligt kom spoven flygande lågt över klipporna mot väster. Den såg klart märklig ut och jag hann precis kasta iväg en bild med kameran, berättar Joakim.

Sällskapet manade på om att snabbt hitta en mysig plats och fågeln



Bättre att vara övertydlig än otydlig Nicklas Strömberg fixade snabbt skyltning. Foto: Viktor Persson

föll i glömska. Efter ett par glas vin. Något runda under fötterna anlände de till Göteborg först sent på kvällen. Dagen därpå var det jobb som vanligt och det var inte förrän framåt kvällen som Joakim fick tid att ta itu med bilderna från gårdagen.

– Så fort jag fick se bilden på "spoven" insåg jag att det var något helt annat, fortsätter Joakim.

Joakim mallade över bilderna till kompisen Anders Johansson och de kunde konstatera att "spoven" faktiskt var en tjockfot!

Ännu en tjockfot dök upp före halvårsskiftet. Tidpunkten var väl vald för att ställa till det för midsommarslit-



Tjockfoten på Vinga, påpassligt plådad i flykten. Foto: Joakim Wernersson

Via BMS framgick att tjockfoten vid Måklåppen älskade ett gäng gula blommor som den alltid tycktes ställa sig bredvid. Vilken växt det var frågan om är fortfarande en gåta. Foto: Richard Ek





Tjockfot utan gula blommor.

Foto: Tommy Holmgren

na skåningar. På midsommardagens morgon, redan vid femtiden, beträdde Johan Lorentzon nämligen lajnen för att meddela att en tjockfot ställt sig på Måkläppen. Fågeln stannade en längre tid och verkade gilla gula blommor.

Tjockfötter kan verkligen vara spännande att titta på. Den 1 juli ska Måkläppen-fågeln ha rest sig upp – allt enligt larm från C3-ordföranden själv...

– CORELL

## Gotlands andra dvärguv blev tungt tomtkryss

Den andra juni, just när Jim Sundberg skulle gå och lägga sig, hörde han ett oväntat läte genom det öppna fönstret. Han misstänkte dvärguv (*Otus scops*) omedelbart, eftersom han hört dvärguvar spela i södra Europa tidigare.

– Jag gick ner och lyssnade på Rochés ljud-cd och kunde konstatera att det var en dvärguv, säger han.

Jim, som bor mellan Östergarn och Herrvik på östra Gotland, ringde ett par lokala skådare som kom dit för att lyssna. Den första natten spelade den några gånger. Nästa natt var det en hel del folk på plats redan vid nio-tiden, och till deras glädje drog dvärguven igång strax innan klockan elva. Den natten spelade den intensivt fram till småtimmarna.

– Det verkade som den triggade igång en kattuggla som kom igång med ett konstigt läte. Vi brukar aldrig ha kattuggla här annars, säger Jim. Den sista natten den hördes var mellan 4:e och 5:e juni, och då spelade den bara sporadiskt och tycktes byta spelplats hela tiden.

Dvärguven återupptäcktes överraskande nog i Tord Lantz trädgård i Östergarn Lilla Hamre natten den 9 juli.

– ARONSSON

**Kommentar:** Årets dvärguv är det tionde (eventuellt elfte) fyndet i landet, och det andra på Gotland. Öns första är från Färö 1956. Fram till 1993 finns åtta godkända fynd. Därefter ett rejält hopp till ifjol då det faktiskt ska ha hörts en dvärguv två nätter i Stannum i Lerum 28 och 29 juni, den är dock inte rapporterad till Rk. Därefter finns fyndet av en dvärguv i Örebro den 11 november.

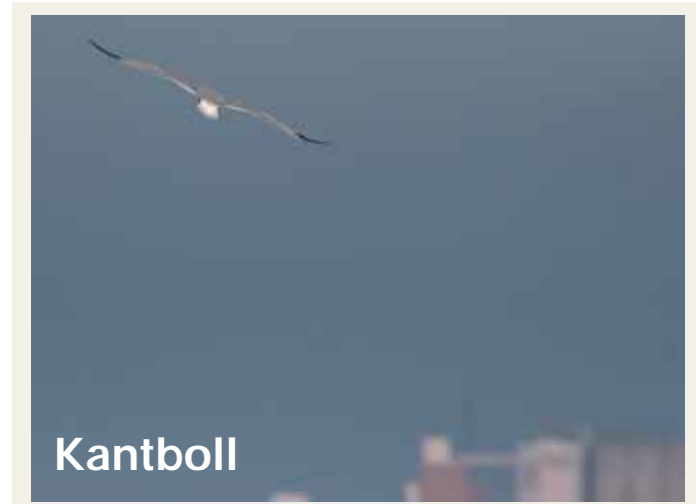
## Rostgumpar

Aven 2006 var ett bra år för rostgumpsvalar (*Hirundo daurica*), med fynd spridda över stora delar av södra Sverige. Massor med fotolägen gavs, inte minst vid Södra lundparkeringen där en och samma rostgump nog för-  
evigades ett par hundra gånger...



Läcker rostgump vid Södra Lunden på Öland.

Foto: Martin Alexandersson



## Kantboll

När Pierre Unges väl genomtänkta BMS-larm om rödnäbbad trut (*Larus audouinii*) nådde telefonerna var det många som satte lunchmaten i vrångstrupen. Det var nog inte många som noterade tilläggsinfon om att fågeln befanns sig mer än 4 km väster om Helsingborgs hamn. Genom sitt larm två minuter senare, med förtydligandet att det var i Helsingör som fågeln setts, blev det lite lugnare i leden. Att det var kantboll på att arten gick in på Sverigelistan framgår av Mikael Nords bild ovan – det är Helsingborg som skymtar i bakgrunden!

– CORELL

## Tre sibiriska tundrapipare under sommaren

Den 27 juni hittade Per och Barbro Björkman en sibirisk tundrapipare (*Pluvialis fulva*) som spankulerade omkring i Beijershamn på Öland. Fågeln sågs under hela dagen, men sträckte iväg framåt kvällen.

Dagen därpå sträckte en sibirisk tundrapipare mot söder vid Utlången i Blekinge, måhända samma individ, observerad av Christer Herremo som bara halvtimmen senare nöjt kunde även larma ut en sträckande biätare.

Den 5 juli upptäckte Leif "Klinton" Klinteroth en sibirisk tundrapipare vid Morups tånge, som sågs fint under dagen. En mycket vacker fågel enligt Mikael Nord.

– ARONSSON

**Kommentar:** Fram till 2006 har det observerats 52 fynd av 53 fåglar i landet. Två eller tre fynd i år, beroende på hur man räknar Blekinge-fågeln, är ett normalt utprä-  
dande för arten. Däremot tycks antalet juvenila fåglar minska, ingen sedd sedan 1999, hur blir det i år?



Sibirisk tundrapipare drar mot nya mål.

Foto: Lasse Olsson



Tungviktsmöte vid Ottenby på Öland. Tyngd mot näbbighet.

Foto: Lars Friberg

## Långstannande svartbent vid Ottenby

Den hane svartbent strandpipare (*Charadrius alexandrinus*) som sågs under våren och sommaren vid Ottenby fick sällan vara i fred mer än några få minuter åt gången. De större kusinerna var snabbt på och hackade på den lille, som dock inte vek ned sig i första taget!



Högräst och elegant stod den här sibiriska tundrapiparen på Morups tånge i juli.

Foto: Lasse Olsson